

Закон о изменама и допунама Закона о општој безбедности производа

Члан 1.

У Закону о општој безбедности производа („Службени гласник РС”, број 41/09), у члану 1. речи: „који су стављени на тржиште” бришу се, а после речи: „надзора” додају се речи: „са циљем да производи стављени на тржиште буду безбедни”.

После става 1. додаје се став 2, који гласи:

„Овим законом уређује се и забрана производње, увоза, извоза и промета обмањујућих производа, који својим обмањујућим изгледом, угрожавају здравље и безбедност потрошача.”

Члан 2.

У члану 4. тачка 1) реч: „финални” брише се.

Тачка 5) мења се и гласи:

„5) обмањујући производ јесте производ који, иако није прехранбени производ, поседује облик, мирис, боју, изглед, паковање, обележавање, обим или величину прехранбеног производа, тако да је вероватно да ће га потрошачи, посебно деца, помешати са прехранбеним производом и с тога ставити у уста или сисати или прогутати, што може бити опасно и изазвати, на пример, гушење, тровање или перфорацију или опструкцију дигестивног тракта;”.

У тачки 11) реч: „опозивање” замењује се речју: „опозив”.

Тачка 15) мења се и гласи:

„15) хармонизовани стандард јесте европски стандард који је донела одговарајућа европска организација за стандардизацију на основу захтева Европске комисије и који је објављен у „Службеном листу Европске уније”.”

Члан 3.

Члан 7. мења се и гласи:

„Члан 7.

Производ се сматра безбедним и у случају када нема прописа којима се преузима садржина прописа Европске уније који уређују одговарајуће аспекте за безбедност тог производа, ако испуњава здравствене и безбедносне захтеве посебног прописа.

Производ се сматра безбедним у погледу врсте и категорије ризика обухваћених одговарајућим српским стандардима којима се преузимају хармонизовани стандарди из члана 4. тачка 15) овог закона, ако је усаглашен са захтевима тих стандарда.

Министар надлежан за послове стандардизације утврђује листу српских стандарда из става 2. овог члана, која се објављује у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Члан 4.

Члан 8. мења се и гласи:

„Члан 8.

У случајевима који нису обухваћени чланом 7. овог закона, усаглашеност производа са општим захтевом за безбедност оцењује се узимајући у обзир:

- 1) српске стандарде којима се преузимају одговарајући европски стандарди који нису стандарди из члана 7. овог закона;
- 2) друге српске стандарде, а уколико нема објављених српских стандарда у одговарајућој области, европске или националне стандарде других држава;
- 3) препоруке Европске комисије којима се утврђују смернице за оцену безбедности производа;
- 4) правила добре праксе у вези са безбедношћу производа у одговарајућем сектору;
- 5) достигнути ниво развијености науке и технике, односно технологије;
- 6) разумна очекивања потрошача у вези са безбедношћу производа.”

Члан 5.

У члану 10. став 3. тачка 3) мења се и гласи:

„3) предузме одговарајуће активности, ако је то неопходно да би се избегао ризик, да повуче производ са тржишта и упозори потрошаче и друге кориснике на адекватан и ефикасан начин или да опозове производ.”

У ставу 4. тачка 1) речи: „(серијски број, партија, шаржа, лот и сл.)” замењују се речима: „или где је то могуће, серију којој производ припада осим у случајевима где је оправдано изоставити тај податак”.

Ставови 5. и 6. мењају се и гласе:

„Мере и активности из става 3. тач. 2) и 3) и става 4. овог члана, произвођачи предузимају добровољно или на основу мере надлежног органа.

Опозив производа произвођач предузима добровољно као крајњу меру ако процени да друге мере нису довољне за спречавање ризика или када је обавезан да то уради на основу предузете мере надлежног органа.”

После става 6. додаје се став 7, који гласи:

„Опозив може да се спроведе у оквиру правила добре праксе (кодекса), ако таква правила постоје.”

Члан 6.

У члану 12. став 5. после речи: „(у даљем тексту: министар)” додају се речи: „установљава процедуре за дијалог са произвођачима и дистрибутерима у вези са питањима безбедности производа и”.

Члан 7.

Члан 13. мења се и гласи:

„Члан 13.

Информације којима располажу надлежни органи у вези са ризиком које производи представљају по здравље и безбедност потрошача и других корисника доступне су јавности у складу са условима транспарентности и без обзира на ограничења која намећу активности праћења и истраживања.

Јавности су посебно доступне информације о идентификацији производа, природи ризика и предузетим мерама.

У оправданим случајевима, неће се објављивати информације добијене у сврху примене овог закона које, по својој природи представљају пословну тајну, осим информација које се односе на безбедносна својства производа, које се морају објавити ако то захтевају околности да би се заштитило здравље и безбедност потрошача и других корисника производа.

Заштита пословне тајне не спречава давање информација надлежним органима које су важне за обезбеђење ефикасног праћења и надзора тржишта.

Органи који приме информације које представљају пословну тајну, обезбедиће њихову заштиту. ”

Члан 8.

У члану 14. став 1. тачка 3) речи: „са намером произвођача и дистрибутера за спровођење њихових” замењују се речима: „да произвођачи и дистрибутери предузимају”.

После става 2. додају се ст. 3. и 4, који гласе:

„Орган из става 2. овог члана одређен за обједињавање и дистрибуцију информација из става 1. овог члана, обавестиће Европску комисију о предузетим мерама којима се ограничава стављање производа на тржиште или захтева њихово повлачење или опозив производа као што су производи наведени у члану 18. став 1. тач. 2)–7) овог закона, у мери у којој не постоји обавеза обавештавања у смислу члана 15. овог закона.

Ако орган из става 2. овог члана сматра да последице ризика које представља производ стављен на тржиште Републике Србије, не прелазе или не могу прећи њену територију, обавестиће Европску комисију о предузетим мерама од интереса за друге државе чланице Европске уније, а

нарочито ако су мере предузете ради спречавања, отклањања или смањења новог ризика који до тада није био пријављен Европској комисији.”

Члан 9.

У члану 15. ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„Орган из члана 14. став 2. овог закона надлежан за обједињавање и дистрибуцију информација, одмах ће обавестити Европску комисију преко RAPEX-а, ако је одлучено, препоручено или договорено са произвођачем и дистрибутером, било под обавезом коју захтева надлежни орган или на добровољној основи, о мерама или поступцима у циљу спречавања, ограничења или увођења посебних услова о могућем стављању на тржиште или коришћењу производа из разлога озбиљног ризика и без одлагања ће информисати Европску комисију о измени или укидању сваке такве мере.

Ако орган из става 1. овог члана сматра да ризик не прелази или не може прећи територију Републике Србије следиће поступак из члана 14. овог закона, узимајући у обзир релевантне критеријуме који су предвиђени процедурама и смерницама за примену RAPEX-а у погледу форме и садржине обавештења за Европску комисију.”

Члан 10.

У члану 17. после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Ако овим или посебним законом није прописана надлежност другог органа, надзор у погледу опште безбедности производа из члана 2. овог закона спроводи министарство надлежно за послове трговине.”

У ставу 2. који постаје став 3. после речи: „уређује инспекцијски надзор” додају се речи: „односно министарство надлежно за послове трговине преко тржишних инспектора”.

У ставу 3. који постаје став 4. речи: „надлежних инспектора” замењују се речима: „санитарних инспектора”.

Досадашњи став 4. постаје став 5.

У досадашњем ставу 5. који постаје став 6. речи: „става 4.” замењују се речима: „става 5.”.

У досадашњем ставу 6. који постаје став 7. речи: „става 5.” замењују се речима: „става 6.”.

У досадашњем ставу 7. који постаје став 8. реч: „надлежног” замењује се речју: „санитарног”.

У досадашњем ставу 8. који постаје став 9. реч: „надлежни” замењује се речју: „санитарни”.

У досадашњем ставу 9. који постаје став 10. речи: „надлежни инспектор у року из става 7.“ замењују се речима: „санитарни инспектор у року из става 8.“.

После става 10. додаје се став 11, који гласи:

„Надлежна министарства обезбеђују да произвођачи и дистрибутери испуњавају своје обавезе у складу са овим законом на такав начин да производи који се стављају на тржиште буду безбедни.“

Члан 11.

У члану 18. став 1. тачка 7) после речи: „стављање на тржиште“ брише се тачка и додају речи: „и продају, односно повуче или захтева његово повлачење са тржишта“.

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Ако постоје докази да је производ опасан, надлежни органи предузимају мере ограничења стављања на тржиште или опозива опасних производа без обзира на усаглашеност са општим захтевом за безбедност према критеријумима из чл. 7. и 8. овог закона.“

У ставу 2. који постаје став 3. реч: „самоиницијативно“ замењује се речју: „добровољно“.

После става 3. који постаје став 4. додају се нови ст. 5. и 6, који гласе:

„Решење којим се предузима мера из става 1. овог члана, која у складу са овим законом представља ограничење за стављање неког производа на тржиште или захтев за његовим повлачењем или опозивом, мора бити образложена разлозима на којима се таква мера заснива узимајући у обзир и ставове странке која се по правилу изјашњава пре доношења решења, осим када због хитности предузимања мере у интересу здравља и безбедности потрошача и других корисника, то није учињено, у ком случају ће надлежни инспектор позвати странку да се изјасни након доношења решења којим се предузима наведена мера ограничења.

Мера којом се захтева повлачење производа или њихов опозив, треба да буде предузета на начин којим се подстичу дистрибутери, корисници и потрошачи да такву меру спроведу.“

Досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 7. и 8.

У досадашњем ставу 6. који постаје став 9. речи: „става 5.“ замењују се речима: „става 8.“.

У досадашњем ставу 7. који постаје став 10. речи: „става 5.“ замењују се речима: „става 8.“.

После става 10. додају се ст. 11. и 12, који гласе:

„Против коначног решења о предузетој мери може се покренути управни спор пред надлежним судом.

Предузете мере на основу овог закона којима се ограничава стављање производа на тржиште или се захтева њихово повлачење или опозив неће утицати на утврђивање кривичне одговорности релевантне странке у смислу кривичног закона који се примењује на конкретни случај.”

Члан 12.

Члан 21. мења се и гласи:

„Члан 21.

У циљу обезбеђења ефикасног надзора којим се гарантује висок ниво заштите здравља и безбедности потрошача, обавеза је надлежних органа да међусобно сарађују у координацији праћења сарадње преко Савета за безбедност производа основаног на основу закона којим се уређује тржишни надзор, обезбеђујући нарочито следеће:

- 1) успостављање, периодично ажурирање и спровођење програма надзора сектора према категоријама производа или ризика и праћење активности надзора, налаза и резултата;
- 2) праћење и ажурирање научних и техничких знања у вези са безбедношћу производа;
- 3) периодично разматрање и процењивање функционисања и ефикасности надзора и ако је потребно ревидирање организације и усвојеног приступа надзора.

Надлежни органи су у обавези да приме и, ако је то потребно, на одговарајући начин обраде притужбе и друге поднеске потрошача и других заинтересованих страна у вези са безбедношћу производа и у вези са активностима надзора и контроле и да активно информишу потрошаче и друге заинтересоване стране о поступцима који су у ту сврху предвиђени и предузети.

Надлежни органи ће подстицати и промовисати деловање произвођача и дистрибутера на добровољној основи у складу са обавезама из овог закона, а посебно са обавезама из чл. 10–12. овог закона, укључујући где је то могуће, доношење и примену правила добре праксе.

Надлежни органи су овлашћени да предузимају неопходне радње да би се са дужном пажњом примениле одговарајуће мере из члана 18. став 1. тач. 2)–7) овог закона, у случају када производи представљају озбиљан ризик, ценећи сваки појединачни случај за себе и узимајући у обзир Смернице за управљање Системом брзе размене информација о опасним производима (RAPEX).”

Члан 13.

После члана 25. додаје се члан 25а, који гласи:

„Члан 25а

Новчаном казном од 50.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај предузетник – произвођач ако:

- 1) стави на тржиште опасан производ (члан 5);
- 2) произведе, увезе, извезе или стави на тржиште обмањујући производ (члан 6);
- 3) не предузме активности и мере из члана 10. став 3. тачка 3) овог закона.

Новчаном казном од 50.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај предузетник – дистрибутер ако:

- 1) увезе, извезе или стави на тржиште обмањујући производ (члан 6);
- 2) испоручи или учини доступним производ супротно члану 11. тачка 1) овог закона.“

Члан 14.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.